

## **Sveto jevanđelije po Jovanu**

### **Glava 1**

1. U početku bješe riječ, i riječ bješe u Boga, i Bog bješe riječ.
2. Ona bješe u početku u Boga.
3. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postao što je postao.
4. U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima.
5. I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze.
6. Posla Bog čovjeka po imenu Jovana.
7. Ovaj dođe za svjedočanstvo da svjedoči za vidjelo da svi vjeruju krozanj.
8. On ne bješe vidjelo, nego da svjedoči za vidjelo.
9. Bješe vidjelo istinito koje obasjava svakoga čovjeka koji dolazi na svijet.
10. Na svijetu bješe, i svijet krozanj posta, i svijet ga ne pozna.
11. K svojim dođe, i svoji ga ne primiše.
12. A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime njegovo,
13. Koji se ne rodiše od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.
14. I riječ postade tijelo i useli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao

**S veto jevan đ elije p o Jovan u**

# Glava 1

1. U početku bješe riječ, i riječ bješe u Boga, i Boga bješe riječ.
2. Ona bješe u početku u Boga.
3. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postao što je postao.
4. U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima.
5. I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze.
6. Posla Boga čovjeka po imenu Jovana.
7. Ovaj dođe za svjedočanstvo da svjedoči za vidjelo da svi vjeruju krozanj.
8. On ne bješe vidjelo, nego da svjedoči za vidjelo.
9. Bješe vidjelo istinito koje obasjava svakoga čovjeka koji dolazi na svijet.
10. Na svijetu bješe, i svijet krozanj posta, i svijet ga ne pozna.
11. K svojim dođe, i svoji ga ne primiše.
12. A koji ga primiše da da im vlast da budu sinovi Boga, koji vjeruju u ime njegovo, 13. Koji se ne rodiše od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.
14. I riječ postade tijelo i useli se u nas puno blagodat i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorodnoga od oca.
15. Jovan svjedoči za njega i više govoreći: Ovaj bješe za koga rekoh: koji za mnom ide preda mnom postade, jer prije mene bješe.
16. I od punosti njegove mi svi uzemosmo blagodat za blagodaću.
17. Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina postade od Isusa Hrista.
18. Boga niko nije vidio nikad: jedinorodni sin koji je u naručju očinom, on ga javi.
19. I ovo je svjedočanstvo Jovanovo kad poslaše Čivuti iz Jerusolim a sveštenike i Levite da ga zapitaju: Ko si ti?
20. I on prizna, i ne zataja, i prizna: Ja nijesam Hristos.
21. I zapitaše ga: Ko si dakle? Jesi li Ilija? I reče: Nijesam. Jesi li prorok? I odgovori: Nijesam.
22. A oni mu rekoše: Ko si? da možemo kazati onima što su nas poslali: šta kažeš za sebe?
23. Reče: Ja sam glas onoga što više u pustinji: poravnite put Gospodnji; kao što kaza Isaija prorok.

24. I bijahu poslanici od fariseja, 25. I zapitaše ga govoreći m u: Z a što dakle kršćavaš kad ti nijesi Hristos ni Ilija ni prorok?

26. Odgovori im Jo v a n g o v o reći: Ja k ršćav a m v o d o m , a m eĐu v a m a stoji koga vi ne znate.

27. O n je onaj što će doći za m n o m , koji bješe preda m n o m ; kom e je nijesam dostojan odriješiti rem ena na obući njegovoj.

28. Ovo bi u Vitavari preko Jordana gdje Jovan kršćavaše.

29. A sutra dan vidje Jovan Isusa gdje ide k njemu, i reče: G le, jagnje B ožije koje uze na se grijehe svijeta.

30. O v o je onaj za koga ja rekoh: za m n o m ide čovjek koji preda m n o m postade, jer prije m ene bješe.

31. I ja ga ne znadoh; nego da se javi Izrailju za to ja doĐoh da krstim vodom .

32. I svjedoči Jovan govoreći: V idjeh D uha gdje silazi s neba kao golub i stade na njemu.

33. I ja ga ne znadoh; nego onaj koji me posla da krstim vodom o n m i reče: na koga vidiš da silazi Duh i stoji na njem u to je onaj koji će krstiti D uhom svetijem.

34. I ja vidjeh i zasvjedočih da je ovaj sin B ožij.

35. A sutradan opet stajaše Jovan i dvojica od učenika njegovijeh.

36. I vidjevši Isusa gdje ide, reče: G le, jagnje B ožije.

37 . I ču še g a o b a u čen ik a k ad g o v o raše, i o tid o še za Isusom

38. A Isus obazrevši se i vidjevši ih gdje idu za njim , reče im : šta ćete? A oni m u rekoše: R avi! (koje znači: učitelju) gdje stojiš?

39. I reče im : D oĐite i vidite. I otidoše, i vidješe gdje stajaše; i o staše u n jeg a o n aj d an . A b ijaše o k o devetoga sahata.

40. A jedan od dvojice koji čuše od Jovana i iĐahu za njim bijaše A ndrija brat S im ona P etra; 41. O n naĐe najprije brata svojega S im ona, i reče m u: M i naĐosm o M esiju, koje znači H ristos.

42. I d o v e d e g a k Isu su . A Isu s p o g led av ši n an j reče: T i si S im on, sin Jonin; ti ćeš se zvati K ifa, koje znači Petar.

43. A sutradan nam isli izići u G alileju, i naĐe F ilipa, i reče m u: H ajde za m n o m .

44. A F ilip bješe iz V itsaide iz grada A ndrijna i Petrova.

45. F ilip naĐe N atanaila, i reče m u: Z a koga M ojsije u zakonu pisa i proroci, naĐosm o ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta.

46. I reče m u N atanailo: Iz N azareta m ože li biti što dobro? R eče m u F ilip: D ođi i viđi.

47. A Isus vidjevši N atanaila gdje ide k njem u reče za njega: Evo pravoga Izrailjca u kome nema lukavstva.

48. R eče m u N atanailo: K ako m e poznaješ? O dgovori Isus i reče m u: P rije nego te pozva F ilip vidjeh te kad bijaše pod sm okvom .

49. O dgovori N atanailo i reče m u: R avi! ti si sin B ožij, ti si car Izrailjev.

50. O dgovori Isus i reče m u: što ti kazah da te vidjeh pod sm okvom za to vjeruješ; vidjećeš više od ovoga.

51. I reče m u: Z aista, zaista vam kažem : odsele ćete vidjeti nebo otvoreno i anĐele B ožije gdje se penju i silaze k sinu čovječijemu.

## Glava 2

1. I u treći dan bi svadba u Kani Galilejskoj, i ondje bješe mati Isusova.

2. A pozvan bješe i Isus i učenici njegovi na svadbu.

3. I kad nesta vina, reče mati Isusova njemu: Nemaju vina.

4. Isus joj reče: Što je mati do tebe, ženo? Još nije došao moj čas.

5. Reče mati njegova slugama: Štogaod vam reče učinite.

6. A ondje bijaše šest vodenijeh sudova od kamena, postavljenijeh po običaju Čivutskoga čišćenja, koji uzimahu po dva ili po tri vedra.

7. Reče im Isus: Napunite sudove vode. I napuniše ih do vrha.

8. I reče im: Zahvatite sad, i nosite kum u. I odnesoše.

9. A kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, i ne znadijaše otkuda je (a sluga znadijahu koje su zahvatile vodu), zovnu kum ženika, 10. I reče mu: Svaki čovjek najprije dobro vino iznosi, a kad se opiju onda rđavije; a ti si čuvao dobro vino doslije.

11. Ovo učini Isus početak čudesima u Kani Galilejskoj, i pokaza slavu svoju; i učenici njegovi vjerovali su u njega.

12. Potom siđe u Kapernaum, on i mati njegova, i braća njegova, i učenici njegovi, i ondje stajaše ne mnogo dana.

13. I blizu bješe pasha Čivutska, i iziđe Isus u Jerusolim.

14. I naše u crkvi gdje sjede oni što prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce mijenjahu.

15. I načini svi iz ovdica, izgnane sve iz crkve, i ovce i volove; i mjenjajući prosu novce i stolove ispremeta; 16. I reče onim što prodavahu golubove: Nosi te to odavde, i ne činite od doma oca mog doma trgovačkoga.

17. A učenici se njegovi opomenuše da u pismu stoji: Revnost za kuću tvoju izjede me.

18. A Čivuti odgovarajući rekoše mu: Kakav nam znak pokazuješ, da to možemo činiti?

19. Isus odgovori i reče im: Razvalite ovu crkvu i za tri dana ću je podignuti.

20. A Čivuti rekoše: četrdeset i šest godina građena je ova crkva, i ti za tri dana da je podigneš?

21. A on govoraše za crkvu tijela svojega.

22. A kad usta iz mrtvih, opomenuše se učenici njegovi da ovo govoraše, i vjerovali su i riječi koju reče Isus.

23. I kad bijaše u Jerusalemu na praznik pashe, mnogi vjerovali su u ime njegovo, videći čudesa njegova koja činilaše.

24. A li Isus ne povjeravaše im sebe; jer ih sve znadilaše,

25. I ne trebaše mu da ko svjedoči za čovjeka; jer sam znadilaše šta bijaše u čovjeku.

## Glava 3

1. Bijaše pak čovjek među farisejima. po imenu Nikodim knez Civijski.
2. Ovaj dođe k Isusu noću i reče mu: Ravi! znam o da si ti učitelj od Boga došao; jer niko ne može čudesa ovijeh činiti koja ti činiš ako nije Bog s njim.
3. Odgovori Isus i reče mu: Zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Boga.
4. Reče Nikodim njemu: Kako se može čovjek roditi kad je star? da li može po drugi put ući u utrobu matere svoje i roditi se?
5. Odgovori Isus: Zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u carstvo Boga.
6. Što je rođeno od tijela, tijelo je; a što je rođeno od Duha, duh je.
7. Ne čudi se što ti rekoh: valja vam se nanovo roditi.
8. Duh diše gdje hoće, i glas njegov čuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide: tak o je svaki čovjek koji je rođen od Duha.
9. Odgovori Nikodim, i reče mu: Kako može to biti?
10. Isus odgovori i reče mu: Ti si učitelj Izrailjev, i to li ne znaš?
11. Zaista, zaista ti kažem da mi govorim o što znam o i svjedočim o što vidjesmo, i svjedočanstva našega ne primamo.
12. Kad vam kazah zemaljsko pa ne vjerujete, kako ćete vjerovati ako vam kažem nebesko?
13. I niko se ne pope na nebo osim koji siđe s neba. sin čovječij koji je na nebu.
14. I kao što Majsije podiže zmiu u pustinji, tako treba sin čovječij da se podigne, 15. Da ni jedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni:
16. Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da ni jedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.
17. Jer Bog ne posla sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase krozanj.
18. Koji njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje već je osuđen, jer ne vjerova u im jedinorodnoga sina Boga.
19. A sud je ovaj što vidjelo dođe na svijet, i ljudima omilje većma tamna nego li vidjelo; jer njihova djela bijahu zla.



20. Jer svaki koji zlo čini m rzi na vidjelo i ne ide k vidjelu da ne pokaraju djela njegovijeh, jer su zla.

21. A ko istinu čini ide k vidjelu da se vide djela njegova, jer su u B o g u u čin jen a.

22. A po tom dodje Isus i učenici njegovi u Judejsku zem lju, i ondje življaše s njim a i kršćavaše.

23. A Jovan kršćavaše u E nonu blizu S aim a, jer ondje bješe m nogo vode; i dolazahu te ih kršćavaše.

24. Jer još ne bijaše Jovan b ačen u tam nicu.

25. T ada postade raspra m eĐu učenicim a Jovanovijem i Č ivutim a oko čišćenja.

26. I doĐoše k Jovanu i rekoše m u: R avi! onaj što bješe s tobom preko Jordana, za koga si ti svjedočio, evo on kršćava, i svi idu k njem u.

27. Jovan odgovori i reče: N e m o že čo v jek n išta primati ako mu ne bude dano s neba.

28. V i sam i m eni svjedočite da rekoh: Ja nijesam Hristos, nego sam poslan pred njim.

29. K o im a nevjestu ženik je, a prijatelj ženikov stoji i sluša ga, i radošću raduje se glasu ženikovu. O va dakle radost moja ispuni se.

30. Onaj treba da raste, a ja da se umaljujem.

31. Koji odozgo dolazi nad svima je; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje; koji dolazi s neba nad svima je.

32. I što vidje i ču ono svjedoči; i svjedočanstva njegova niko ne prima.

33. K oji prim i njegovo svjedočanstvo, potvrdi da je Bog istinit.

34. Jer koga B og posla, onaj riječi B ožije govori: jer Bog Duha ne daje na mjeru.

35. Jer otac ljubi sina, i sve dade u ruke njegove.

36. K o vjeruje sina, im a život vječni; a ko ne vjeruje sina, ne će vidjeti života, nego gnjev B ožij ostaje na njemu.

# Glava 4

1. Kad razum je dakle Gospod da su čuli fariseji da Isus više učenika dobija i kršćava nego Jovan 2. (Isus pak sam ne kršćavaše nego učenici njegovi), 3. Ostavi Judeju, i otide opet u Galileju.

4. A valjalo mu je proći kroz Samariju.

5. Tako dođe u grad Samarijski koji se zove Sihar, blizu sela koje dade Jakov Josifu sinu svojemu.

6. A ondje bijaše izvor Jakovljev; i Isus umoran od puta sjednaše na izvornu; a bijaše oko šestoga sata.

7. Dođe žena Samarijanka da zahvati vode; reče joj Isus: Daj mi da pijem.

8. (Jer učenici njegovi bijahu otišli u grad da kupe jela.)

9. Reče mu žena Samarijanka: Kako ti, Čivutin budući, možeš iskati od mene žene Samarijanku da piješ? Jer se Čivuti ne mijesaju sa Samarijanima.

10. Odgovori Isus i reče joj: Da ti znaš dar Božij, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao bi ti vodu živu.

11. Reče mu žena: Gospode! ni zahvatiti ne mogu čim, a studenac je dubok, odakle ćeš dakle u zeti vodu živu?

12. E da li si ti veći od našega oca Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i on iz njega pijaše i sinovi njegovi i stoka njegova?

13. Odgovori Isus i reče joj: Svaki koji pije od ove vode opet će ožednjeti; 14. A koji pije od vode koju ću mu ja dati ne će ožednjeti do vijeka; nego voda što ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život vječni.

15. Reče mu žena: Gospode! daj mi te vode da ne žednim niti da dolazim ovdama na vodu.

16. Reče joj Isus: Idi zovni muža svojega, i dođi ovamo.

17. Odgovori žena i reče mu: Nemam muža. Reče joj Isus: Dobro si kazala: nemam muža; 18. Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti muž; to si pravo kazala.

19. Reče mu žena: Gospode! vidim da si ti prorok.

20. Oci naši molše se Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalemu mjesto gdje se treba moliti.

21. Reče joj Isus: Ženo! vjeruj mi da ide vrijeme kad se ne ćete moliti ovdama na ovoj gori ni u Jerusalemu.

22. Vi ne znate čemu se molite; a mi znamo čemu se molimo: jer je spasenje od Čivuta.

23. Ali ide vrijeme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti ocu duhom i istinom, jer otac hoće takovijeh bogomoljaca.

24. Bog je duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.

25. Reče mu žena: Znam da će doći Mesija koji se zove Hristos, kad on dođe kazaće nam sve.

26. Reče joj Isus: Ja sam koji s tobom govorim.

27. I tada dođoše učenici njegovi, i čudahu se gdje govoraše sa ženom; ali ni jedan ne reče: šta hoćeš? ili šta govoriš sa njom?

28. A žena ostavi sudove svoje i otide u grad i reče ljudima:

29. Hodite da vidite čovjeka koji mi kaza sve što sam učinila: da nije to Hristos?

30. Iziđoše dakle iz grada i pođoše k njemu.

31. A učenici njegovi moljahu ga među tim govoreći: Ravi! jedi.

32. A on im reče: Ja imam jelo da jedem za koje vi ne znate.

33. Tada učenici govorahu među sobom: Vjeć ako mu ko donese da jede?

34. A on im reče: Jelo je moje da izvršim volju onoga koji me je poslao, i da svršim njegov posao.

35. Ne kažete li vi da su još četiri mjeseca pa će žetva prispjeti? Eto, velim vam: podignite oči svoje i vidite njive kako su već žute za žetvu.

36. I koji žnje primaju platu, i sabira rod za život vječni, da se raduju zajedno i koji sije i koji žnje; 37. Jer je u tom istinita besjeda da je drugi koji sije a drugi koji žnje.

38. Ja vas poslao da žnjete gdje se vi ne trudiste; drugi se trudiše, a vi u posao njihov uđoste.

39. I iz grada onoga mnogi od Samarjana vjerovali su za besjedu žene koja svjedočavaše: Kaza mi sve što sam učinila.

40. Kad dođoše dakle Samarjani k njemu, moljahu ga da bi ostao kod njih; i ondje ostao dva dana.

41. I mnogih više vjerovali su za njegovu besjedu.

42. A ženi govoraše: Sad ne vjerujem o više za tvoju besjedu, jer sam i čuo i poznao da je ovaj zaista spas svijetu, Hristos.

43. A poslije dva dana iziđe odande, i otide u Galileju; 44. Jer sam Isus svjedočavaše da prorok na svojoj postojbini nema časti.

45. A kad doĐe u G alileju, prim iše ga Galilejci koji bijahu vidjeli sve što učini u Jerusalim u na praznik; jer i oni idoše na praznik.

46. D oĐe pak Isus opet u K anu G alilejsku, gdje pretvori vodu u vino. I bješe neki carev čovjek kojega sin bolovaše u K apernaum u.

47. O vaj čuvši da Isus doĐe iz Judeje u G alileju doĐe k njem u i m oljaše ga da siĐe i da m u iscijeli sina; jer bijaše na sm rti.

48. I reče m u Isus: A ko ne vidite znaka i čudesa ne vjerujete.

49. R eče m u carev čovjek: G ospode! siĐi dok nije umrlo dijete moje.

50. R eče m u Isus: Idi, sin je tvoj zdrav. I vjerova čovjek riječi koje m u reče Isus, i poĐe.

51. A odm ah kad on silažaše, gle, sretoše ga sluge njegove i javiše m u govoreći: S in je tvoj zdrav.

52. T ada pitaše za sahat u koji m u lakše bi; i kazaše m u: Juče u sed m om sahatu pusti ga groznica.

53. T ada razum je otac da bješe onaj sahat u koji m u reče Isus: S in je tvoj zdrav. I vjerova on i sva kuća njegova.

54. O vo opet drugo čudo učini Isus kad doĐe iz Judeje u Galileju.

## Glava 5

1. A potom bješe praznik Čivutski, i iziđe Isus u Jerusalem.
2. u Jerusalem u pak kod Ovcijeh vrata im a banja, koja se zove Čivutski Vitezda, i oko nje pet pokrivenijeh trijemova,
3. U kojim a ležашe mnoštvo bolesnika, slijepijeh, hromijeh, suhijeh, koji čekahu da se zaljulja voda; 4. Jer anĐeo Gospodnji silažашe u određeno vrijeme u banju i m ućaše vodu; i koji najprije ulažашe pošto se zamuti voda, ozdravljaše, makar kakva bolest da je na njemu.
5. A ondje bijaše jedan čovjek koji trideset i osam godina bješe bolestan.
6. Kad vidje Isus ovdoga gdje leži, i razumje da je već odavno bolestan, reče mu: Hoćeš li da budeš zdrav?
7. Odgovori mu bolesni: Da, Gospode; ali nemam čovjeka da me spusti u banju kad se zamuti voda; a dok ja dođem drugi siđe prijemene.
8. Reče mu Isus: Ustani u zmi odar svoj i hodi.
9. I odmah ozdravi čovjek, i uzevši odar svoj hođaše.  
A taj dan bješe subota.
10. Tada govorahu Čivuti onome što ozdravi: Danas je subota, i ne valja ti odra nositi.
11. A on im odgovori: Koji me iscijeli on mi reče: uzmi odar svoj i hodi.
12. A oni ga zapitaše: Ko je taj čovjek koji ti reče: uzmi odar svoj i hodi?
13. A iscijeljeni ne znadijaše ko je; jer se Isus ukloni, jer ljudstva mnogo bješe na mjestu.
14. A po tom ga nađe Isus u crkvi i reče mu: Eto si zdrav, više ne griješi, da ti ne bude gore.
15. A čovjek otide i kaza Čivutima da je ono Isus koji ga iscijeli.
16. I za to gonjahu Čivuti Isusa, i gledahu da ga ubiju, jer činjaše to u subotu.
17. A Isus im odgovaraše: Otač moj poslije čini, i ja činim.
18. I za to još više gledahu Čivuti da ga ubiju što ne samo kvaraše subotu nego i ocem svojijem nazivaše Boga i građaše se jednak Bogu.

19. A Isus odgovarajući reče im : Z aista, zaista vam kažem : sin ne m ože ništa činiti sam od sebe nego što vidi da otac čini; jer što on čini ono i sin čini onako; 20. Jer otac ljubi sina, i sve m u pokazuje što sam čini; i pokazaće m u veća djela od ovijeh da se vi čudite.

21. Jer kako što otac podiže m rtve i oživljuje, tako i sin koje hoće oživljuje.

22. Jer otac ne sudi nikome, nego sav sud daje sinu.

23. D a svi poštuju sina kao što oca poštuju. K o ne poštuje sina ne poštuje oca koji ga je poslao.

24. Z aista, zaista vam kažem : ko m oju riječ sluša i vjeruje onom e koji je m ene poslao, im a život vječni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz sm rti u život.

25. Z aista, zaista vam kažem : ide čas, i već je nastao, kad će m rti čuti glas sina B ožijega, i čuvši oživljati.

26. Jer kako što otac im a život u sebi, tako daje i sinu da im a život u sebi; 27. I daje m u vlast da i sud čini, jer je sin čovječij.

28. N e divite se ovom e, jer ide čas u koji će svi koji su u grobovim a čuti glas sina B ožijega, 29. I izići će koji su činili dobro u vaskrsenije života, a koji su činili zlo u vaskrsenije suda.

30. Ja ne m ogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim , i sud je m o j pravedan; jer ne traži volje svoje nego volju oca koji me je poslao.

31. A ko ja svjedočim za sebe, svjedočanstvo m oje nije istinito.

32. Im a drugi koji svjedoči za m ene; i znam da je istinito svjedočanstvo što svjedoči za m ene.

33. V i poslaste k Jovanu, i posvjedoči vam za istinu; 34. A ja ne prim am svjedočanstva od čovjeka, nego ovo govorim da se vi spasete.

35. O n bješe vidjelo koje goraše i svijetljaše; a vi se htjeste malo vremena radovati njegovu svijetljenju.

36. A li ja im am svjedočanstvo veće od Jovanova; jer poslovi koje m i daje otac da ih svršim , ovi poslovi koje ja radim svjedoče za m ene da m e otac posla.

37. I otac koji m e posla sam svjedoči za m ene. N i glasa njegova kad čuste ni lica njegova v idjeste; 38. I riječi njegove nem ate u sebi da stoji; jer vi ne vjerujete onome koga on posla.

39. Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njima život vječni; i ona svjedoče za mene.

40. I nećete da dođete k meni da imate život.

41. Ja ne primam slave od ljudi.

42. Nemojte vas poznavati da ljubavi B ožije nemate u sebi.

43. Ja dođoh u ime oca svojega i ne primam slave; ako drugi dođu u ime svoje, njega ćete primiti.

44. Kako vi možete vjerovati kad primam slavu jedan od drugoga, a slave koja je od jedinoga Boga ne tražite?

45. Nemojte da ću vas tužiti ocu; imajte koji vas tuži, Mojsije, u koga se vi uzdate.

46. Jer da ste vjerovali Mojsiju tako biste vjerovali i meni; jer on pisa za mene.

47. A kad njegovijem pismom imate ne vjerujete kako ćete vjerovati mojim riječima?

# Glava 6

1. Po tom otide Isus preko mora Galilejskoga kod Tiverijade.
2. I za njim iĐaše m noštvo naroda, jer viĐahu čudesa njegova koja činjaše na bolesnicim a 3. A Isus iziĐe na goru, i ondje sjeĐaše s učenicim a svojijem.
4. A bijaše blizu pasha praznik Č ivutski.
5. P odignuvši dakle Isus oči, i vidjevši da m noštvo naroda ide k njem u, reče F ilipu: G dje ćem o kupiti hljeba da ovi jedu?
6. A ovo govoraše kušajući ga, jer sam znadijaše šta će činiti.
7. O dgovori m u F ilip: D vjesta groša hljeba nije dosta da svakome od njih po malo dopadne.
8. R eče m u jedan od učenika njegovijeh, A ndrija, brat Simona Petra:
9. O vdje im a jedno m om će koje im a pet hljebova ječm enijeh i dvije ribe; ali šta je to na toliki svijet!
10. A Isus reče: P osadite ljude. A bješe trave m nogo na onome mjestu. Posadi se dakle ljudi na broj oko pet hiljada.
11. A Isus uzevši one hljebove, i davši hvalu, dade učenicim a, a učenici onim a koji bijahu posaĐeni; tako i od riba koliko htješe.
12. I kad se nasitiše, reče učenicim a svojijem : S kupite kom ade što pretekoše da ništa ne propadne.
43. I skupiše, i napuniše dvanaest kotarica kom ada od pet hljebova ječm enijeh što preteče iza onijeh što su jeli.
14. A ljudi vidjevši čudo koje učini Isus govorahu: Ovo je zaista o n aj p ro ro k k o ji treb a d a d o Ć e n a sv ijet.
15. A kad razu m je Isus da hoće da doĐu da ga uhvate i da ga učine carem , otide opet u goru sam .
46. A kad bi u veče siĐoše učenici njegovi pa m ore, 17. I uĐoše u laĐu, i poĐoše preko m ora u K apernaum .
- I već se bijaše sm rklo, a Isus ne bješe došao k njim a.
18. A m ore se podizaše od velikoga vjetra.
19. V ozivši pak oko dvadeset i pet ili trideset potrkališta ugledaše Isusa gdje ide po m oru i došao blizu do laĐe, i uplašiše se.
20. A on im reče: Ja sam ; ne b ojte se.
21. O nda ga s radosti uzeše u laĐu; i odm ah laĐa bi na zem lji u koju iĐahu.



22. S jutradan pak narod koji stajaše preko m ora kad vidje da laĐe druge ne bješe ondje osim one jedne što u nju uĐoše učenici njegovi, i da ne uĐe Isus s učenicim a svojijem u laĐu nego sam i učenici njegovi otidoše,

23. A druge laĐe iz T iverijade doĐoše blizu onog m jesta gdje jedoše hljeb kad G ospod dade hvalu, 24. K ad vidje narod da Isusa ne bješe ondje ni učenika njegovijeh, uĐoše i oni u laĐe, i doĐoše i K apernaum da traže Isu sa.

25. I našavši ga preko m ora rekoše m u: R avi! kad si došao ovam o?

26. Isus im odgovori i reče: Z aista, zaista vam kažem : ne tažite m e što čudesa vidjeste, nego što jedoste hljeba i nasitiste se.

27 Starajte se ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za vječni život, koje će vam dati sin čovječij, jer ovoga potvrdi otac Bog.

28. A oni m u rekoše: šta ćem o činiti da radim o djela B ožija?

29. O dgovori Isus i reče im : O vo je djelo B ožije da vjerujete onoga koga on posla.

30. A oni mu rek o še: K ak av d ak le ti p o k azu ješ zn ak da vidim o i da ti vjerujem o? šta radiš ti?

31. O cevi naši jedoše m anu u pustinji, kao što je napisano: hljeb s neba dade im da jedu.

32. T ada im reče Isus: Z aista, zaista vam kažem : Mojsije ne dade vama hljeba s neba, nego vam otac moj daje hljeb istiniti s neba; 33. Jer je hljeb B ožij onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.

34. T ada m u rekoše: G ospode! daj nam svagda taj hljeb.

35. A Isus im reče: Ja sam hljeb života: koji m eni dolazi ne će ogladnjeti, i koji m ene vjeruje ne će nikad ožednjeti.

36. Nego vam kazah da me i vi vidjeste i ne vjerujete.

37. S ve što m eni daje otac k m eni će doći; i koji dolazi k m eni ne ću ga istjerati na polje.

38. Jer siĐoh s neba ne da činim volju svoju, nego volju oca koji me posla.

39. A ovo je vonja oca koji m e posla da od onoga što m i dade ništa ne izgubim , nego da ga vaskrsnem u pošljednji dan.

40. A ovo je volja onoga koji me posla da svaki koji vidi sina i vjeruje ga im a život vječni; i ja ću ga vaskrsnuti u pošljednji dan.

42. Tada vikahu Čivuti na njega što reče: Ja sam hljeb koji siĐe s neba, 42. I govorahu: Nije li ovo Isus sin Josifov kojemu mi znam o oca i mater? kako dakle on govori: ja siĐoh s neba?

43. Ondak Isus odgovori i reče im: Ne vičite m eĐu sobom.

44. Nako ne može doći k meni ako ga ne dovuče otac koji me posla; a ja ću ga vaskrsnuti u posljednji dan.

45. U prorocima stoji napisano: i biće svi naučeni od Boga. Svakim koji čuje od oca i nauči, doći će k meni.

46. Ne da je ko vidio oca osim onoga koji je od Boga: on vidje oca.

47. Zato, zaista vam kaže: koji vjeruje m ene ima život vječni.

48. Ja sam hljeb života.

49. Ocevi vaši jedoše manju u pustinji, i pomriješe.

50. Ovo je hljeb koji silazi s neba: da koji od njega jede ne umre.

51. Ja sam hljeb živ i koji siĐe s nebom; koji jede od ovoga hljeba življeće va vijek; i hljeb koji ću ja dati tijelo moje, koje ću dati za život svijeta.

52. A Čivuti se prepirahu m eĐu sobom govoreći: Kako može ovaj dati nama tijelo svoje da jedem o?

53. A Isus im reče: Zato, zaista vam kažem: ako ne jedete tijela sina čovječijega i ne pijete krvi njegove, ne ćete imati života u sebi.

54. Koji jede moje tijelo i pije moju krv ima život vječni, i ja ću ga vaskrsnuti u posljednji dan: 55. Jer je tijelo moje pravo jelo i krv moja prava piće.

56. Koji jede moje tijelo i pije moju krv stoji u meni i ja u njemu.

57. Kao što me posla živi otac, i ja živim oca radi; i koji jede m ene i on će živjeti m ene radi.

58. Ovo je hljeb koji siĐe s neba: ne kao što vaši ocevi jedoše manju, i pomriješe; koji jede hljeb ovaj življeće va vijek.

59. Ovo reče u zbornici kad učaše u Kapernaumu.

60. Tada mnogi od učenika njegovijeh koji slušahu rekoše: Ovo je tvrda besjeda! ko je može slušati?

61. A Isus znajući u sebi da učenici njegovi viču na to, reče im: Zar vas ovo sablažnjava?

62. A kad vidite sina čovječijega da odlazi gore gdje je prije bio?

63. Duh je ono što oživljava; tijelo ne pomaze ništa.

Riječi koje vam ja rekoh duh su i život su.

64. A li im aju neki m eĐu vam a koji ne vjeruju. Jer znadijaše Isus od početka koji su što ne vjeruju, i ko će ga izdati.

65. I reče: Z a to vam rekoh da niko ne m ože doći k meni ako mu ne bude dano od oca mojega.

66. O d tada m nogi od učenika njegovijeh otidoše natrag, i više ne iĐahu s njim .

67. A Isus reče dvanaestorici: D a ne ćete i vi otići?

68. Tada mu odgovori Simon Petar: Gospode! kome ćem o ići? T i im aš riječi vječnoga života.

69. I mi vjerovasm o i poznasmo da si ti Hristos, sin B oga živoga.

70. Isus im odgovori: Ne izbrah li ja vas dvanaesticu, i jedan je od vas Đavo?

71. A govoraše za Judu S im onova Iskariota, jer ga on šćaše izdati, i bijaše jedan od dvanaestorice.

# Glava 7

1. I po tom hoĐaše Isus po G alileji; jer po Judeji ne šćadijaše da hodi, jer gledahu Č ivuti da ga ubiju.

2. B ijaše pak blizu praznik Č ivutski graĐenje sjenica.

3. T ada m u rekoše braća njegova: IziĐi odavde i idi u Judeju, da i učenici tvoji vide djela tvoja koja činiš; 4. Jer niko ne čini što tajno a sam traži da je poznat.

A ko to činiš javi sebe svijetu.

5. Jer ni braća njegova ne vjerovahu ga.

6. T ada im reče Isus: V rijem e m oje još m ije došlo, a vrijeme je vaše svagda gotovo.

7. N e m ože svijet m rziti na vas: a na m ene m rzi, jer ja svjedočim zanj da su djela njeg ova zla.

8. V i iziĐite na praznik ovaj: ja još ne ću izići na praznik ovaj, jer se m oje vrijeme još nije navršilo.

9. R ekavši im ovo osta u G alileji.

10. A kad iziĐoše braća njegova na praznik, tada i sam iziĐe, ne javno nego kao tajno.

11. A Č ivuti ga tražahu na praznik i govorahu: G dje je on?

12. I bijahu zanj mnoge raspre u narodu: jedni govorahu da je dobar, a drugi: Nije, nego vara narod.

13. A li niko ne govoraše javno zanj od straha Č ivutskoga.

14. A li odm ah u polovini praznika iziĐe Isus u crk vu i učaše.

15. I divljahu se Č ivuti govoreći: K ako ovaj zna knjige a nije se učio?

16. T ada im odgovori Isus i reče: M oja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao.

17. K o hoće njegovu volju tvoriti, razum jeće je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim.

18. K oji govori sam od sebe, slavu svoju traži; a ko traži slavu onoga koji ga je poslao, on je istinit i nem a u njemu nepravde.

19. Ne dade li Mojsije vama zakon i niko od vas ne živi po zakonu? Z a što tražite da m e ubijete?

20. Odgovori n aro d i reče: Jeli Đ av o u teb i? k o traži d a te ubije?

21. O dgovori Isus i reče im : Jedno djelo učinih i svi se divite tome.

22. Mojsije vam daje da se obrezujete (ne kao da je od Mojsija nego od otaca); i u subotu obrezujete čovjeka.

23. A ko se čovjek u subotu obrezuje da se ne pokvari zakon Mojsijev, srdite li se na mene što svega čovjeka iscijeliti u subotu?

24. Ne gledajte ko je ko kad sudite, nego pravedan sud sudite.

25. Tada govorahu neki od Jerusalimljana: Nije li to onaj kojega traže da ubiju?

26. I gle, kako govori slobodno i ništa mi ne vele: da ne doznaše naši knezovi da je on zaista Hristos?

27. A li ovoga znam otkuda je; a Hristos kad dođe, niko neće znati otkuda je.

28. Tada Isus povika u crkvi učeci i reče: I mene poznajete i znate otkud sam; i sam od sebe ne dođoh, nego ima istiniti koji me posla, kojega vi ne znate.

29. Ja ga znam, jer sam od njega i on me posla.

30. Tada gledahu da ga uhvate; i niko ne metnu nanj ruke, jer još ne bješe došao čas njegov.

31. A od naroda mnogi ga vjerovali, i govorahu: Kad dođe Hristos eda li će više čudesa činiti nego ovaj što čini?

32. Čuše fariseji od naroda takovi govor za njega, i poslaše fariseji i glavari sveštenečki sluge da ga uhvate.

33. Tada reče Isus: Još sam malo vremena s vama, pa idite k onome koji me posla.

34. Tražićete me i nećete me naći; i gdje sam ja vi ne možete doći.

35. A Čivuti rekoše među sobom: Kuda će ovaj ići da ga mi ne nađemo? Nećeli ići među rastrkane Grčke, i Grčke učiti?

36. Šta znači ova riječ što reče: tražićete me i nećete me naći; i gdje sam ja vi ne možete doći?

37. A u posljednji veliki dan praznika stajahu Isus i vikaše govoreći: Ko je žedan neka dođe k meni i pije.

38. Koji me vjeruje, kao što pijem o reče, iz njegova tijela teći će rijeke žive vode.

39. A ovo reče za Duhakoga koji poslije primum iše on i koji vjeruju u ime njegovo: jer Duh sveti još ne bješe na njima, jer Isus još ne bješe proslavljen.

40. A m nogi od naroda čuvši ove riječi govorahu: O vo je zaista prorok.

41. Drugi govorahu: Ovo je Hristos. A jedni govorahu: Z ar će Hristos iz G alileje doći?

42. N e kaza li pism o da će Hristos doći od sjem ena D avidova, i iz sela V itlejem a odakle bješe D avid?

43. Tako raspra postade u narodu njega radi.

44. A neki od njih šćadijahu da ga uhvate; ali niko ne metnu ruku nanj.

45. D oĐošē pak sluge ka glavarim a svešteniĉkijem i farisejim a; i oni im rekoše: Z a što ga ne dovedoste?

46. A sluge odgovoriše: N ikad ĉovjek nije tako govorio kao ovaj ĉovjek.

47. T ada im odgovoriše fariseji: Z ar se i vi prevariste?

48. Vjerova li ga ko od knezova ili od fariseja?

49. Nego narod ovaj, koji ne zna zakona, proklet je.

50. R eĉe im N ikodim što dolazi k njem u noću, koji bješe jedan od njih: 51. E da li zakon naš sudi ĉovjeku dokle ga najprije ne sasluša i dozna šta ĉini?

52 . O d g o v o ri še m u i rek o še: N ijesi li i ti iz G alileje?

R azgledaj i viĐi da prorok iz G alileje ne dolazi.

53. I otidoše svaki svojoj kući.

# Glava 8

1. A Isus otide na goru Maslinsku.
2. A u jutru opet dođe u crkvu, i sav narod iđase k njemu; i sjedavši učaše ih.
3. A književnici i fariseji dovedoše k njemu ženu uhvaćenu u preljubi, i postavivši je na srijedu.
4. Rekoše mu: U čitelju! ova je žena uhvaćena sad u preljubi;
5. A Mojsije nam u zakonu zapovjedi da takove kamom enje ubijam o; a ti šta veliš?
6. Ovopak rekaoše kušajućigadabigaim ali za što okriviti. A Isus saže se dolje i pisaše prstom po zemlji (ne gledajući na njih).
7. A kad ga jednako pitahu, ispravi se i reče im: Koji je među vama bez grijeha neka najprije baci kamen na nju.
8. Pa se opet saže dolje i pisaše po zemlji.
9. A kad oni to čuše, i pokarani budući od svoje savjesti izlažahu jedan za drugim počevši od starješina do posljednjih; i osta Isus sam i žena stojeći na srijedi.
10. A kad se Isus ispravi, i ne vidjevši ni jednoga do samu ženu, reče joj: ženo! gdje su oni što te tužahu?  
Ni jedan te ne osudi?
11. A ona reče: Ni jedan, Gospode! A Isus joj reče: Ni ja te ne osuđujem; idi, i odsele više ne griješi.
12. Isus im pak opet reče: Ja sam vidjelo svijetu: ko ide za mnom neće hoditi potam, nego će imati vidjelo života.
13. Tada mu rekoše fariseji: Ti sam za sebe svjedočiš: svjedočanstvo tvoje nije istinito.
14. Isus odgovori i reče im: A ko ja svjedočim sam za sebe istinito je svjedočanstvo moje: jer znam otkuda dođoh i kuda idem; a vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem.
15. Vi sudite po tijelu, ja ne sudim nikome.
16. I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nijesam sam, nego ja i otac koji me posla.
17. A i u zakonu vašem u stoji napisano da je svjedočanstvo dvojice ljud i istinito.
18. Ja sam koji svjedočim sam za sebe, i svjedoči za mene otac koji me posla.

19. Tada mu govorahu: Gdje je otac tvoj? Isus odgovori: Ni mene znate ni oca mojega; kad biste znali mene, znali biste i oca mojega.

20. Ove riječi reče Isus kod hazne Božije kad učaše u crkvi; i niko ga ne uhvati, jer još ne bješe došao čas njegov.

21. A Isus im opet reče: Ja idem i tražićete me; i pomijećete u svojem u grijehu; kud ja idem vi ne možete doći.

22. Tada rekoše Čivuti: Da se ne će sam ubiti, što govori: kud ja idem vi ne možete doći?

23. I reče im: Vi ste od nižijeh, ja sam od višijeh vi ste od ovoga svijeta, ja nijesam od ovoga svijeta.

24. Tako vam kazah da ćete pomijeti u grijesima svojim; jer ako ne uzvjerujete da sam ja, pomijećete u grijesima svojim.

25. Tada mu govorahu: Ko si? I reče im Isus: Početak, kako vam i kažem.

26. Mnogo imam za vas govoriti i suditi; ali onaj koji me posla istinit je, i ja ono govorim svijetu što čuh od njega.

27. Ne razumješe dakle da im govoraše za oca.

28. A Isus im reče: Kad podignete sina čovječijega, onda ćete doznati da sam ja, i da ništa sam od sebe ne činim; nego kako me nauči otac moj onako govorim.

29. I onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi otac mene sam; jer je svagda činim što je njemu ugodno.

30. Kad ovo govoraše, mnogi ga vjerovali.

31. Tada Isus govoraše oni je Čivutima koji mu vjerovali: Ako vi ostanete na mojoj besjedi, zaista ćete biti učeni moji, 32. I poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti.

33. Odgovoriše i rekoše mu: Mi smo sjeme Avramovo, i nikome nijesmo robovali nikad; kako ti govoriš da ćemo se izbaviti?

34. Isus im odgovori: Zaista, zaista vam kažem da je svaki koji čini grijeh rob grijehu.

35. A rob ne ostaje u kući va vijek, sin ostaje va vijek.

36. Ako vas dakle sin izbavi, zaista ćete biti izbačeni.

37. Znam da ste sjeme Avramovo; ali gledate da me ubijete, jer moja besjeda ne može u vas da stane.

38. Ja govorim što vidjeh od oca svojega; i vi tako činite što vidjeste od oca svojega.



39. O dgovoriše i rekoše m u: O tac je naš A vram . Isus im reče: K ad biste vi bili djeca A vram ova, činili biste djela Avramova.

40. A sad gledate m ene da ubijete, čovjeka koji vam istinu kazah koju čuh od B oga: tako A vram nije činio.

41. V i činite djela oca svojega. T ada m u rekoše: Mi nijesm o roĐeni od kurvarstva: jednoga oca im am o Boga.

42. A Isus im reče: K ad bi B og bio vaš otac, ljubili biste m ene; jer ja od B oga iziĐoh i doĐoh; jer ne doĐoh sam od sebe, nego me on posla.

43. Z a što ne razum ijete govora m ojega? Jer ne m ožete riječi m ojijeh da slušate.

44. V aš je otac Đavo; i slasti oca svojega hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nem a istine u njem u; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži.

45. A meni ne vjerujete. jer ja istinu govorim.

46. Koji me od vas kori za grijeh? Ako li istinu govorim , za što m i vi ne vjerujete?

47. K o je od B oga riječi B ožije sluša; za to vi ne slušate, jer nijeste od B oga.

48. T ada odgovoriše Č ivuti rekoše m u: N e govorim o li mi pravo da si ti S am arjan in , i d a je Đ av o u teb i?

49. Isus odgovori: U m eni Đavola nem a, nego poštujem oca svojega; a vi m ene sram otite.

50. A ja ne tražim slave svoje; im a koji traži i sudi.

51. Z aista, zaista vam kažem : ko održi riječ m oju ne će vidjeti sm rti do vijeka.

52. T ada m u rekoše Č ivuti: S ad vidjesm o da je Đavo u tebi: A vram um rije i proroci, a ti govoriš: ko održi riječ m oju ne će okusiti sm rti do vijeka.

53. E da li si ti već i od oca našega A vram a, koji um rije? I proroci pom riješe: ko se ti sam gradiš?

54. Isus odgovori: Ako se ja sam slavim, slava je moja ništa: otac je m oj koji m e slavi, za kojega vi govorite da je vaš B og.

55. I ne poznajete ga, a ja ga znam ; i ako reče da ga ne znam biću laža kao vi. N ego ga znam , i riječ njegovu držim .

56. Avram, otac v aš, b io je rad d a v id i d an m o j; i vidje, i obradova se.

57. Tada mu rekoše Čivuti: Još ti nema pedeset godina, i Avramali si vidio?

58. A Isus im reče: Zaista, zaista vam kažem : ja sam prije nego se Avram rodio.

59. Tada uzeše kamenje da bace nanj; a Isus se sakri, i iziđe iz crkve prošavši između njih i otide tako.

## Glava 9

1. I prolazeći vidje čovjeka slijepa od rođenja 2. I zapitaše ga učenici njegovi govoreći: Ravi! ko sagriješi, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rod i slijep.

3. Isus odgovori: Ni on sagriješi ni roditelji njegovi, nego da se javedjela B ožija na njemu.

4. Meni valja raditi djela onoga koji me posla dok je dan: doći će noć kad niko ne može raditi.

5. Dok sam na svijetu vidjelo sam svijetu.

6. Rekavši o v o p lju n u n a zem lju i n ačin i k a o o d pljuvačke, i pomaza kalom oči slijepom e, 7. I reče mu: Idi umij se u banji Siloam skoj (koje znači poslan). O tida dakle i umij se, i dođe gledajući.

8. A susjedi i koji ga bijahu vidjeli prije da bješe slijep govorahu: Nije li ovo onaj što sjeđ aše i prošaše?

9. Jedni govorahu: On je; a drugi: Nalik je nanj. A on govoraše: Ja sam.

10. Tada mu govorahu: Kako ti se otvoriše oči?

11. On odgovori i reče: čovjek koji se zove Isus načini kao, i pomaza oči moje, i reče mi: idi u banju Siloamsku i umij se. A kad otidoh i umih se, progledah.

12. Tada mu rekoše: Gdje je on? Reče: Ne znam.

13. Tada ga povedoše k farisejima, onoga što bješe nekad slijep.

14. A bješe subota kad načini Isus kao i otvori mu oči.

15. Tada ga opet pitahu i fariseji kako progleda. A on im reče: Kao metnu mi na oči, i umih se, i vidim.

16. Tada govorahu neki od fariseja: Nije ovaj čovjek od Boga, jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu: Kako može čovjek grješan takova čudesa činiti? I posta rasprama među njima.

17. Rekoše dakle opet slijepcu: šta veliš ti za njega što ti otvori oči tvoje? A on reče: Prorok je.

18. Tada Čivuti ne vjerovalaše za njega da bješe slijep i progleda, dok ne dozvalaše roditelje onoga što je progledao,

19. I zapitaše ih govoreći: Je li ovo vaš sin za koga vi govorite da se rodi slijep? kako dakle sad vidi?

20. A roditelji njegovi odgovoriše im i rekoše: Z nam o da je ovo sin naš, i da se rodi slijep; 21. A kako sad vidi ne znam o; ili ko m u otvori oči m i ne znamo; on je veliki, pitajte n jeg a n ek a sam k aže za sebe.

22. O vo rekoše roditelji njegovi, jer se bojahu Č ivuta; jer se Č ivuti bijahu dogovorili da bude odlučen od zbornice ko ga prizna za Hrista.

23. Z a to rekoše roditelji njegovi: O n je veliki, pitajte njega.

24. Tada po dru g i p u t d o zv aše čo v jek a k o j i je b i o slijep, i rekoše m u: P odaj B ogu slavu; m i znam o da je čovjek ovaj grješan.

25. A on odgovori i reče: Jeli grješan ne znam ; sam o znam da ja bijah slijep, a sad vidim.

26. T ada m u opet rekoše: šta ti učini? kako otvori oči tvoje?

27. O dgovori im : Ja vam već kazah, i ne slušaste; šta ćete opet slušati? V eć ako i vi hoćete učenici njegovi da budete?

28. A oni ga ukoriše, i rekoše m u: T i si učenik njegov, a m i sm o učenici M ojsijevi.

29. Mi znamo da s Mojsijem govori Bog; a ovoga ne znamo otkuda je.

30. čovjek odgovori i reče im : T o i jest za čudo, što vi ne znate otkuda je a on otvori oči m oje.

31 . A znam o da B og ne sluša grješnika; nego ako ko poštuje B oga i volju njegovu tvori onoga sluša.

32. Od k ak o je sv ijeta n ije ču v en o d a k o o tv o ri o či roĐenom slijepcu.

33. K ad on ne bi bio od B oga ne bi m ogao ništa činiti.

34. O dgovoriše i rekoše m u: T i si se rodio sav u grijesim a, pa zar ti nas da učiš? I istjeraše ga na polje.

35. ču Isus da ga istjeraše na polje; i našavši ga reče m u: V jeruješ li ti sina B ožijega?

36. O n odgovori i reče: A koje je, G ospode, da ga vjerujem?

37. A Isus m u reče: I vidio si ga, i koji govori s tobom on je.

38. A on reče: V jerujem G ospode! I pokloni m u se.

39. I reče Isusu: Ja doĐoh na sud na ovaj svijet, da vide koji ne vide, i koji vide da postanu slijepi.

40. I čuše ovo neki od fariseja koji bijahu s njim , i rekoše m u: E da li sm o i m i slijepi?

41. R eče im Isus: K ad biste bili slijepi, ne biste im ali grijeha; a sad govo rite d a v id ite, tak o v aš g rijeh o staje.

# Glava 10

1. Z aista, zaista vam kažem : ko ne ulazi na vrata u tor ovčiji nego prelazi na drugom m jestu on je lupež i hajduk;

2. A koji ulazi na vrata jest pastir ovcima: 3. njemu vratar otvora, i ovce glas njegov slu šaju , i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih; 4. I kad svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov.

5. A za tuĐinom ne će da idu, nego bježe od njega, jer ne poznaju glasa tuĐega.

6. O vu priču kaza im Isus, ali o ni ne razum ješe šta to bijaše što im kaza.

7. T ada im reče Isus opet: Z aista, zaista vam kažem : ja sam vrata k ovcima.

8. S vi koliko ih god doĐe prije m ene lupeži su i hajduci; ali ih ovce ne poslušашe.

9. Ja sam vrata; ko uĐe kroza m e spašće se, i ući će i izići će, i pašu će naći.

10. L upež ne dolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi: ja doĐoh da im aju život i izobilje.

11. Ja sam pastir dobri; pastir dobri dušu svoju polaže za ovce,

12. A najamnik, koji nije pastir, kome nijesu ovce svoje, vidi vuka gdje ide, i ostavlja ovce, i bježi: i vuk razgrabi ovce i raspudi ih; 13. A najam nik bježi, jer je najam nik i ne m ari za ovce.

14. Ja sam pastir dobri, i znam svoje, i moje mene znaju.

15. K ao što m ene zna otac i ja znam oca; i dušu svoju polažem za ovce.

16. I druge ovce imam koje nijesu iz ovoga tora, i one m i valja dovesti; i čuće glas m oj, i biće jedno stado i jedan pastir.

17. Z a to m e otac ljubi, jer ja dušu svoju polažem da je opet uzmem.

18. Niko je ne otima od mene, nego je ja sam od sebe polažem . V last im am položiti je, i vlast im am uzeti je opet. Ovu sam zapovijest primio od oca svojega.

19. T ada opet postade raspra m eĐu Č ivutim a za ove riječi.

20. M nogi od njih govorahu: U njem u je Đavo, i poludio je; šta ga slušate?

21. D rugi govorahu: O ve riječi nijesu ludoga: zar m ože Đavo slijepim a oči otvorati?

22. A bijaše tada praznik obnovljenja u Jerusolim u, i bješe zim a.

23. I hodaše Isus u crkvi po trijem u Solomunovu.

24. A Č ivuti ga opkoliše, i govorahu m u: D okle ćeš mu čiti d u še n aše? A k o si ti H risto s k aži n am slo b o d n o .

25. Isus im odgovori: Ja vam kazah, pa ne vjerujete.

D jela koja tvorim ja u im e oca svojega ona svjedoče za me.

26. Ali vi ne vjerujete; jer nijeste od mojijeh ovaca, kao što vam kazah.

27. Ovce moje slu šaju g las m o j, i ja p o zn ajem n jih , i za mnom idu.

28. I ja ću im dati život vječni, i nikad ne će izginuti, i niko ih ne će oteti iz ruke m oje.

29. O tac m o j koji m i ih dade veći je od sviju; i niko ih ne m ože oteti iz ruke oca m oje.

30. Ja i otac jedno smo.

31. A Č ivuti opet uzeše kamenje da ga ubiju.

32. Isus im odgovori: Mnoga vam dobra djela javih od oca svojega; za koje od onijeh djela bacate kamenje na me?

33. O dgovoriše m u Č ivuti govoreći: Z a dobro djelo ne bacamo kamenja na te, nego za hulu n a B o g a, što ti, čovjek budući, gradiš se B o g.

34. Isus im odgovori: Ne stoji li napisano u zakonu vašem u: ja rekoh bogovi ste?

35. A ko one nazva bogovim a kojim a riječ B o žija bi, i pism o se ne m ože pokvariti; 36. Kako vi govorite onome kojega otac posveti i posla na svijet: hulu na B oga govoriš, što rekoh: ja sam sin B o žij?

37. Ako ne tvorim djela oca svojega ne vjerujte mi.

38. Ako li tvorim, ako meni i ne vjerujete, djelima mojima vjerujte, da poznate i vjerujete da je otac u meni i ja u njemu.

39 . T ad a o p et g led ah u d a g a u h v ate; ali im se izm ače iz ruku.

40. I otide opet preko Jordana na ono mjesto gdje Jovan prije kršćavaše; i osta ondje.

41. I m nogi doĐoše k njem u i govorahu: Jovan ne učini m i jednoga čuda, ali sve što kaza Jovan za ovoga istina bješe.

42. I m nogi vjerovaše ga ondje.



# Glava 11

1. B ijaše pak jedan bolesnik, L azar iz V itanije iz sela Marije i Marte sestre njezine.
2. (A M arija, koje brat L azar bolovaše, bješe ona što pomaza Gospoda mirom i otr noge njegove svojom kosom.)
3. O nda poslaše sestre k njem u govoreći: G ospode! gle, onaj koji ti je mio bolestan je.
4. A kad ču Isus, reče: O va bolest nije na sm rt, nego na slavu B ožiju, da se proslavi sin B ožij s nje.
5. A Isus ljubljaše M artu i sestru njezinu i L azara.
6. A k ad ču d a je b o lestan , tad a o sta d v a d an a n a o n o m m jestu gdje bješe.
7. A potom reče učenicim a: H ajdem o opet u Judeju.
8. U čenici m u rekoše: R avi! sad Judejci šćadijahu da te ubiju kam enjem , pa opet hoćeš da ideš onam o?
9. Isus odgovori: Nije li dvanaest sahata u danu? ko danju ide ne spotiče se, jer vidi vidjelo ovoga svijeta; 10. A ko ide noću spotiče se, jer nem a vidjela u njem u.
11. O vo kaza i po tom reče im : L azar, naš prijatelj, zaspao; nego idem da ga probudim.
12. O nda m u rekoše učenici njego vi: Gospode! ako je zaspao, ustaće.
- 13.. A Isus im reče za sm rt njegovu, a oni m išljahu da govori za spavanje sna.
14. Tada im Isus kaza upravo: Lazar umrije.
15. I m ilo m i je vas radi što nijesam bio onam o da vjerujete: nego hajdemo k njemu.
16. Onda T o m a, k o ji se zv aše B lizan ac, reče učenicim a: H ajdem o i m i da pom rem o s njim .
17. A kad doĐe Isus, naĐe ga a on već četiri dana u grobu.
18. (A V itanija bješe blizu Jerusolim a oko petnaest potrkališta.)
19. I m nogi od Judejaca bijahu došli k M arti i M ariji da ih tješe za bratom njihovijem .
20. K ad M arta dakle ču da Isus ide, iziĐe predanj, a M arija sjeĐaše dom a.

21. onda reče Marta Isusu: Gospode! da si bio ovdje ne bi moj brat umr'o.

22. A i sad znam da što zaišteš u Bogu daće ti Bog.

23. Isus joj reče: Brat će ti otići u stat, 24. Marta mu reče: Znam da će ustati o vaskrseniju, u posljednji dan.

25. A Isus joj reče: Ja sam vaskrsenje i život: koji vjeruje mene ako i umre življeće.

26. I mi jedan koji živi i vjeruje mene neće umrijeti va vijek. Vjeruješ li ovo?

27. Reče mu: Da, Gospode! ja vjerovah da si ti Hristos sin Boga koji je trebao da dođe na svijet.

28. I ovo rekavši otide te zovnu tajno Mariju sestru svoju govoreći: učitelj je došao, i zove te.

29. A ona kako ču, ušla brzo i otide k njemu; 30. Jer Isus još ne bješe došao u selo, nego bijaše na onom mjestu gdje ga srete Marta.

34. A Judejci onda koji bijahu s njom u kući i tješahu je, kad vidješe Mariju da brzo usta i iziđe, pođoše za njom govoreći da ide na grob da plače onamo.

32. A Marija kako dođe gdje bješe Isus, i vidje ga, pade na noge njegove govoreći mu: Gospode! da si ti bio ovdje, ne bi umr'o moj brat.

33. Onda Isus kad je vidje gdje plače, i gdje plaču Judejci koji dođoše s njom, zgrozi se u duh, i sam postade žalostan.

34. I reče: Gdje ste ga metnuli? Rekoše mu: Gospode! hajde da vidiš.

35. Udarise suze Isusu.

36. Onda Judejci govorahu. Gledaj kako ga ljubljase.

37. A neki od njih rekoše: Nemogase li ovaj koji otvori oči slijepcu učiniti da i ovaj ne umre?

38. A Isus opet se zgrozi u sebi, i dođe na grob; a bijaše pećina, i kamen ležase na njoj.

39. Isus reče: Uzmite kamen. Reče mu Marta, sestra onoga što je umr'o. Gospode! već smrdi; jer su četiri dana kako je umr'o.

40. Isus joj reče: Nerekoh li ti da ako vjeruješ vidjećeš slavu Bogu ožiju?

41. U zeše dakle kam en gdje ležaše m rtvac; a Isus podiže oči gore, i reče: O če! hvala ti što si m e uslišio.

42. A ja znadoh da m e svagda slušaš; nego rekoh naroda radi koji ovdje stoji, da vjeruju da si me ti poslao.

43. I ovo rekavši zovnu iza glasa: L azare! iziĐi na polje.

44. I iziĐe m rtvac obaviti platnom po rukam a i po nogama, i lice njegovo ubrusom povezano. Isus im reče: R azdriješite ga i pustite nek ide.

45. O nda m nogi od Judejaca koji bijahu došli k Mariji i vidješe šta učini Isus, vjerovali su ga.

46. A neki od njih otidoše k farisejim a i kazaše im šta učini Isus.

47. O nda glavari sveštenečki i fariseji sabraše skupštinu, i govorahu: šta ćemo o činiti? čovjek ovaj čini m noga čudesna.

48. Ako ga ostavimo tak o , sv i će g a v jero v ati: p a će doći R im ljani i uzeti nam zem lju i narod.

49. A jedan od njih, po imenu Kajafa, koji one godine bješe poglavar sveštenečki, reče im : V i ne znate ništa; 50. I ne m islite da je nam a bolje da jedan čovjek um re za narod, nego li da narod sav propadne.

51. A ovo ne reče sam od sebe, nego, budući poglavar sveštenečki one godine, proreče da Isusu valja um rijeti za narod;

52. I ne sam o za narod, nego da i rasijanu djecu B ožiju skupi u jedno.

53. O d toga dakle dana dogovoriše se da ga ubiju.

54. A Isus više ne hoĐaše javno po Judejcim a, nego odande otide u kraj blizu pustinje u grad po imenu Jefrem , i ondje hoĐaše s učenicim a svojim a.

55. A bješe blizu pasha Č ivutska, i m nogi iz onoga kraja doĐoše u Jerusalim prije pashe da se očiste.

56. T ada tražahu Isusa, i stojeći u crkvi govorahu m eĐu sobom : šta m islite vi za što ne dolazi na praznik?

57. A glavari sveštenečki i fariseji izdaše zapovijest ako ga ko opazi gdje je, da javi da ga uhvate.

# Glava 12

1. A Isus prije pashe na šest lan a d o Ā e u V itan iju g d je bješe L azar što um rije, koga podiže iz m rtvijeh 2. O ndje m u pak zgotoviše večeru, i M arta služaše, a i L azar sjeĀaše s njim za trpezo m ; 3. A M arija uzevši litru pravoga nardova mnogocjenoga mira pomaza noge Isusove, i otr kosom svojom noge njegove; a kuća se napuni m irisa od mira.

4. O nda reče jedan od učenika njegovijeh, Juda Simonov Iskariotski, koji ga poslije izdade: 5. Z a što se ovo m iro ne prodade za trista groša i ne dade siromasima?

6. A ovo ne reče što se staraše za sirom ahe, nego što bješe lupež, i im aše kovčežić, i nošaše što se m etaše unj.

7. A Isus reče: N e dirajte u nju; ona je to pohranila za dan mojega pogreba: 8. Jer siromahe svagda imate sa sobom, a mene nemate svagda.

9. Razumje pak mnogi narod iz Judeje da je ondje, i doĀoše ne sam o Isusa radi nego i da vide L azara kojega podiže iz m rtvijeh.

10. A glavari sveštentički dogovoriše se da i L azara ubiju;

11. Jer m nogi njega radi iĀahu iz Judeje i vjerovahu Isusa.

12. A sjutradan mnogi od naroda koji bješe d o šao n a praznik, čuvši da Isus ide u Jerusalem 13. uzeše grane od finika i iziĀoše m u na susret, i vikahu govoreći: O sana! blagosloven koji ide u im e Gospodnje, car Izrailjev.

14. A Isus našavši m agare usjede nanj, kao što je pisano:

15. Ne boj se kreći *k ćeri?*, *p rim . p ri* S io n o v a, ev o car tvoj ide sjedeći na m agaretu.

16. A li ovo učenici njegovi ne razum ješe prije: nego kad se proslavi Isus onda se opom enuše da ovo bješe za njega pisano, i ovo m u učiniše.

17. A narod svjedočaše koji bješe prije s njim kad L azara izazva iz groba i podiže ga iz m rtvijeh.

18. Z a to ga i srete narod, jer čuše da on učini ovo čudo.

19. A fariseji govorahu m eĀu sobom : V idite da ništa ne pom aže? gle, svijet ide za njim .

20. A bijahu neki G rci m eĀu onim a koji bijahu došli na praznik da se mole Bogu.

21. O vi dakle pristupiše k Filipu, koji bijaše iz Galilejske, i m njemu ga govoreći: Gospodine! mi bismo htjeli da vidimo Isusa.

22. Dođe Filip i kaza Andreji, a Andreja i Filip opet kazaše Isusu.

23. A Isus odgovori im govoreći: Dođe čas da se proslavi sin čovječij.

24. Zaista, zaista vam kažem : ako zrno pšenično padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno ostane; ako li umre mnogo roda rodi: 25. Koji ljubi dušu svoju izgubiće je, a ko mrzi na dušu svoju na ovom svijetu, sačuvaće je za život vječni.

26. Ko meni služi, za menom ne ide, i gdje sam ja ondje i sluga moj neka bude; i ko meni služi onoga će poštovati otac moj.

27. Sad je duša moja žalosna; i šta da kažem ? Oče!

sačuvaj me od ovoga časa; ali za to dođoh na čas ovaj.

28. Oče! proslavi ime svoje! Tada glas dođe s neba: I proslavio sam , i opet ću proslaviti.

29. A kad ču narod koji stajaše, govoraše: Grom zagrmio; a drugi govoraše: Andeo mu govori.

30. Isus odgovori i reče: Ovaj glas ne bi mene radi nego naroda radi.

31. Sad je sud ovom svijetu: sad će biti istjeran knez ovoga svijeta na polje.

32. I kad ja bude podignut od zemlje, sve ću privući k sebi.

33. A ovo govoraše da pokaže kakvom će smrću umrijeti

34. Narod mu odgovori. Mi čujemo iz zakona da će Hristos ostati va vijek; kako ti govoriš da se sinu čovječijem u valja podignuti? Ko je taj sin čovječij?

35. A Isus im reče: Još je malo vremena vidjelo s vama; hodite dok vidjelo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide.

36. Dok vidjelo imate vjerujte vidjelo, da budete sinovi vidjela. Rekavši ovo Isus otide i sakri se od njih.

37. A ko je i činio tolika čudesa pred njim a, opet ga ne vjerovahu;

38. Da se zbude riječ Isaije proroka koji reče: Gospode! ko vjerovao govorenju našemu ? i ručka Gospodnja kome se otkri?

39. Zato ne mogahu vjerovati, jer opet reče Isaija: 40. Zasljepio je oči njihove i okamenio srca njihova, da ne vide očima ni srce razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim.

41. O vo reče Isaija kad vidje slavu njegovu i govori za njega.
42. A li opet i od knezova m nogi ga vjerovaše; nego radi fariseja ne priznavahu, da ne bi bili izgnani iz zbornice;
43. Jer im većm a om ilje slava ljudska nego slava B ožija.
44. A Isus povika i reče: K o m ene vjeruje ne vjeruje mene, nego onoga koji me posla; 45. I ko vidi mene vidi onoga koji me posla.
46. Ja doĐoh vidjelo na svijet, da ni jedan koji m e vjeruje ne ostane u tami.
47. I ko čuje m oje riječi i ne vjeruje, ja m u ne ću suditi; jer ja ne doĐoh da sudim svijetu, nego da spasem svijet.
48. K oji se odriče m ene, i ne prim a riječi m ojijeh, im a sebi sudiju: riječ koju ja govorih ona će m u suditi u pošljednji dan; 49. Jer ja od sebe ne govorih, nego otac koji me posla on m i dade zapovijest šta ću kazati i šta ću govoriti.
50. I znam da je zapovijest njegova život vječni. što ja dakle govorim onako govorim kao što m i reče otac.

# Glava 13

1. A pred praznik pashe, znajući Isus da m u doĐe čas da prijeĐe iz ovoga svijeta k ocu, kako je ljubio svoje koji bijahu na svijetu, do kraja iz ljubi.

2. I po večeri kad već Đavo bješe m etnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskome da ga izda, 3. Z najući Isus da m u sve otac dade u ruke, i da od B oga iziĐe, i k B ogu ide, 4. U stade od večere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapreže;

5. P o tom usu vodu u um ivaonicu, i poče prati noge učenicim a i otirati ubrusom kojijem bješe zapregnut.

6. O nda doĐe k S im onu P etru, i on m u reče: G ospode! zar ti m oje noge da opereš?

7. Isus odgovori i reče m u: što ja činim ti sad ne znaš, ali ćeš poslije doznati.

8. R eče m u P etar: N ikad ti ne ćeš oprati m ojijeh nogu.

Isus m u odgovori: A ko te ne operem nem aš dijela sa mnom.

9. R eče m u S im on P etar: G ospode! ne sam o noge moje. nego i ruke i glavu.

10. Isus m u reče: O pranom e ne treba do samo noge oprati, jer je sav čist; i vi ste čisti, ali ne svi.

11. Jer znadijaše izdajnika svojega, za to reče: N ijeste svi čisti.

12. A kad im opra noge, uze haljine svoje, i sjedavši opet za trpezu reče im : Z nate li što ja učinih vam a?

13. Vi zo v ete m en e u čiteljem i G o sp o d o m ; i p rav o velite: jer jesam.

14. K ad dakle ja oprah vam a noge G ospod i učitelj, i vi ste dužni jedan drugom e prati noge.

15. Jer ja vam dadoh ugled da i vi tako činite kao što ja vam a učinih.

16. Z aista, zaista vam kažem : nije sluga veći od gospodara svojega, niti je poslanik veći od onoga koji ga je poslao.

17. K ad ovo znate, blago vam a ako ga izvršujete.

18. Ne govorim za sve vas, jer ja znam koje izbrah; nego da se zbude pismo: koji sa mnom hljeb jede podiže petu svo ju na me.

19. S ad vam kažem prije nego se zbude, da, kad se zbude, vjerujte da sam ja.

20. Z aista, zaista vam kažem : koji prim a onoga koga pošljem m ene prim a; a ko prim a m ene prim a onoga koji me posla.

21. R ekavši ovo Isus posta žalostan u duhu, i posvjed o či i reče: Z aista, zaista v am k ažem : jed an izm eĐu vas izdaće m e.

22. O nda se učenici zgledahu m eĐu sobom , i čuĐahu se za koga govori.

23. A jedan od učenika njegovijeh, kojega Isus ljubljaše, sjeĐaše za trpezom na krilu Isusovu.

24. O nda nam aže na njega Simon Petar da zapita ko bi to bio za koga govori.

25. A on leže na prsi Isusove i reče m u: G ospode! ko je to?

26. Isus odgovori: O naj je kom e ja um očivši zalogaj dam . I um očivši zalogaj dade Judi S im onovu Iskariotskome.

27. I po zalogaju tada uĐe u njega sotona. Onda mu reče Isus: šta činiš čini brže.

28. A ovo ne razum je niko od onijeh što sjeĐahu za trpezom za što m u reče.

29. A neki m išljahu, budući da u Jude bješe kesa, da m u Isus reče: kupi što treba za praznik; ili da da što sirom ašnim a.

30. A on uzevši zalogaj odm ah iziĐe; a bješe noć.

31. K ad on iziĐe, onda Isus reče: S ad se proslavi sin čovječij, i B og se proslavi u njem u.

32. A ko se B og proslavi u njem u, i B og će njega proslaviti u sebi, i odm ah će ga proslaviti.

33. D ječice! još sam m alo s vam a; tražićete m e, i kao što rekoh Judej cim a: kuda ja idem vi ne m ožete doći, i vama govorim sad.

34. Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite m eĐu sobom.

35. P o tom će svi poznati da ste m oji učenici ako uzim ate ljubav m eĐu sobom .

36. R eče m u S im on P etar: G ospode! kuda ideš? Isus m u odgovori: K uda ja idem ne m ožeš sad ići za m no m , ali ćeš poslije poći za m nom .

37. P etar m u reče: G ospode! za što ne m ogu sad ići za tobom ? dušu ću svoju položiti za te.

38. O dgovori m u Isus: D ušu li ćeš svoju položiti za m e? Z aista, zaista ti kaže: ne će pijetao zapjevati dok m e se triput ne odrečeš.



# Glava 14

1. D a se ne plaši srce vaše, vjerujte B oga, i m ene vjerujte.
2. M nogi su stanovi u kući oca m ojega. A da nije tako, kazao bih vam: idem da vam pripravim mjesto.
3. I kad otidem i pripravim vam m jesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.
4. I kuda ja idem znate, i put znate.
5. R eče m u T o m a: G ospode! ne znam o kuda ideš; i kako m o žem o p u t zn ati?
6. Isus m u reče: Ja sam put i istina i život; niko ne će doći k ocu do kroza m e.
7. Kad biste mene znali onda biste znali i oca mojega; i odsele poznajete ga, i vidjeste ga.
8. R eče m u F ilip: G ospode! pokaži nam oca, i biće nam dosta.
9. Isus m u reče: T oliko sam vrijem e s vam a i nijesi m e poznao, Filipe? koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti govoriš: pokaži nam oca?
10. Z ar ne vjeruješ da sam ja u ocu i otac u m eni?  
R iječi koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori djela.
11. Vjerujte meni da sam ja u ocu i otac u meni; ako li meni ne vjerujete, vjerujte mi po tijem djelima.
12. Z aista, zaista vam kažem : koji vjeruje m ene, djela koja ja tvorim i on će tvoriti, i veća će od ovijeh tvoriti: jer ja idem k ocu svojemu; 13. I šta god zaištete u oca u im e m oje, ono ću vam učiniti, da se proslavi otac u sinu.
14. I ako što zaištete u im e m oje, ja ću učiniti.
15. A ko im ate ljubav k m eni, zapovijesti m oje držite.
16. I ja ću um oliti oca, i daće vam drugoga utješitelja da bude s vama va vijek: 17. D uha istine, kojega svijet ne m ože prim iti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vam a će biti.
18. N e ću vas ostaviti sirotne; doći ću k vam a.
19. Još m alo, i svijet m ene više neće vidjeti; a vi ćete m e vidjeti; jer ja živim , i vi ćete živjeti.

20. U onaj ćete vi dan doznati da sam ja u ocu svojemu, i vi u meni, i ja u vama.

21. K o im a zapovijesti m oje i drži ih on je onaj što im a ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imaće k n jem u ljubav otac m oj; i ja ću im ati ljubav k njem u, i javiću mu se sam.

22. R eče m u Juda, ne Iskariotski: G ospode! šta je to da ćeš se nam a javiti, a ne svijetu?

23. Isus odgovori i reče m u: K o im a ljubav k m eni, držaće riječ m oju; i otac m oj im aće ljubav k njemu; i k njem u ćem o doći, i u njega ćem o se staniti.

24. K oji nem a ljubavi k m eni ne drži m ojijeh riječi; a riječ što čujete nije m oja nego oca koji m e posla.

25. Ovo vam kazah dok sam s vama.

26. A utješitelj D uh sveti, kojega će otac poslati u ime m oje, on će vas naučiti svem u i napom enuće vam sve što vam rekoh.

27. Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svijet daje, da se ne plaši srce vaše, i da se ne boji.

28. čujete da vam ja kazah: idem , i doći ću k vam a.

Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što rekoh: ide k ocu; jer je otac m oj veći od mene.

29. I sad vam kazah, prije dok se nije zbililo, da vjerujete kad se zbude.

30. V eć ne ću m nogo govoriti s vam a; jer ide knez ovoga svijeta, i u meni nema n išta.

31. N ego da vidi svijet da im am ljubav k ocu, i kao što mi zapovjedi otac onako tvorim. Ustanite, hajdemo odavde.

# Glava 15

1. Ja sam pravi čokot, i otac je m o j vinogradar: 2. S vaku lozu na m eni koja ne raĐa roda odsjeći će je; i svaku koja raĐa rod očistiće je da više roda rodi.

3. V i ste već očišćeni riječju koju vam govorih.

4. B udite u m eni i ja ću u vam a. K ao što, loza ne m ože roda roditi sam a od sebe ako ne bude na čokotu, tako ni vi ako u meni ne budete.

5. Ja sam čokot a vi loze: i koji bude u meni i ja u njem u on će roditi m nogi rod: jer bez m ene ne m ožete činiti ništa.

6. K o u m eni ne ostane izbaciće se na polje kao loza, i osušiće se, i skupiće je, i u oganj baciti, i spaliti.

7. A ko ostanete u m eni i riječi m oje u vam a ostanu, šta god hoćete ištite, i biće vam .

8. T ijem će se otac m o j proslaviti, da rod m nogi rodite; i bićete m oji učenici.

9. K ao što otac im a ljubav k m eni, i ja im am ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj.

10. A ko zapovijesti m oje uzdržite ostaćete u ljubavi mojoj, k ao što ja o d ržah zap o v ijesti o ca sv o jeg a i ostajem u ljubavi njegovoj.

11. Ovo vam kazah, da radost moja u vama ostane i radost vaša se ispuni.

12. O vo je zapovijest m oja da im ate ljubav m eĐu sobom , kao što ja im adoh ljubav k vam a.

13. Od ove ljubavi n ik o v eće n em a, d a k o d u šu sv o ju položi za prijatelje svoje.

14. V i ste prijatelji m oji ako tvorite što vam ja zapovijedam.

15. V iše vas ne nazivam slugam a; jer sluga ne zna šta radi gospodar njegov: nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah što čuh od oca svojega.

16. Vi mene ne izbraste, nego ja vas izbrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, da šta god zaištete u oca u im e m oje da vam da.

17. O vo vam zapovijedam da im ate ljubav m eĐu sobom.

18. Ako svijet na vas uzmrzi, znajte da na mene omrznu prije vas.

19. Kad biste bili od svijeta, onda bi svijet svoje ljubio: a kako nijeste od svijeta, nego vas ja od svijeta izbrah, za to mrzi na vas svijet.

20. O pom injite se riječi koju vam ja rekoh: m ije sluga veći od gospodara svojega. A ko m ene izgnaše, i vas će izgnati; ako m oju riječ održaše, i vašu će održati.

21. A li sveće vam ovo činiti za im e m oje, jer ne poznaju onoga koji me posla.

22. D a nijesam bio došao i govorio im ne bi grijeha im ali; a sad izgovora ne će im ati za grijeh svoj.

23. Koji mrzi na mene i na oca mojega mrzi.

24. D a nijesam bio djela tvorio m eĐu njim a kojijeh niko drugi ne tvori, ne bi grijeha im ali: a sad i vidješe, i om rznuše na m ene i na oca m ojega.

25. A li da se zbude riječ napisana u zakonu njihovom: om rznuše na m ene ni za što.

26. A kad doĐe utješitelj, koga ću vam poslati od oca, D uh istine, koji od oca izlazi, on će svjedočiti za mene.

27. A i vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa m nom .

# Glava 16

1. Ovo vam kazah da se ne sablaznite.
2. Izgoniće vas iz zbornica; a doći će vrijeme e kad će svaki koji vas ubije m isliti da B ogu službu čini 3. I ovo će činiti, jer ne poznaše oca ni m ene.
4. N ego vam ovo kazah kad doĐe vrijeme e da se opomenete ovoga da vam ja kazah; a isprva ne kazah ovo, jer bijah s vama.
5. A sad idem k onome koji me posla, i niko me od vas ne pita: kuda ideš?
6. N ego što vam ovo kazah žalosti napuni se srce vaše.
- 7 Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem : jer ako ja ne idem , utješitelj ne će doći k vam a; ako li odem , poslaću ga k vam a.
8. I kad on doĐe pokaraće svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud:
9. Z a grijeh dakle što ne vjeruju m ene; 10. A za pravdu što idem k ocu svojem u, i više m e ne ćete vidjeti;
11. A za sud što je knez ovoga svijeta osuĐ en.
12. Još vam m nogo im am kazati; ali sad ne m ožete nositi.
13. A kad doĐe on, D uh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer ne će od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje, i javiće vam što će biti u napredak.
14. O n će m e proslaviti, jer će od m ojeg uzeti, i javiće vam :
15. S ve što im a otac m oje je: za to rekoh da će od mojega uzeti, i javiti vam.
16. Još m alo, i ne ćete m e vidjeti, i opet m alo, pa ćete me vidjeti: jer idem k ocu.
17. A neki od učenika njegovijeh rekoše m eĐu sobom : šta je to što nam kaže: još m alo, i ne ćete m e vidjeti, i opet m alo, pa ćete m e vidjeti; i: ja idem k ocu?
18. G ovorahu dakle: šta je to što govori: m alo? ne znam o šta govori.
19. A Isus razum je da šćadijahu da ga zapitaju, pa im reče: Z a to li se zapitujete m eĐu sobom što rekoh: još m alo i ne ćete m e vidjeti, i opet m alo pa ćete m e vidjeti?
20. Z aista, zaista vam kažem da ćete vi zaplakati i zaridati, a svijet će se radovati; i vi ćete žalosni biti, ali će se vaša žalost okrenu ti na

radost.

21. žena kad raĐa trpi m uku; jer doĐe čas njezin: ali kad rodi dijete, više se ne opom inje žalosti od radosti, jer se rodi čovjek na svijet.

22. T ako i vi dakle im ate sad žalost; ali ću vas opet vidjeti, i radovaće se srce vaše, i vaše rado sti niko ne će uzeti od vas; 23. I u onaj dan ne ćete m e pitati ni za što. Z aista, zaista vam kažem da štogod uzištete u oca u im e m oje, daće vam .

24. D oslije ne iskaste ništa u im e m oje; ištite i prim íćete, da radost vaša bude ispunjena.

25. Ovo vam gov o rih u p ričam a; ali će d o ći v rijem e kad vam više neću govoriti u pričam a, nego ću vam upravo javiti za oca.

26. u onaj ćete dan u im e m oje zaiskati, i ne velim dam da ću ja um oliti oca za vas; 27. Jer sam otac im a ljubav k vam a kao što vi im aste ljubav k m en i, i v jero v aste d a ja o d B o g a iziĐ o h .

28. IziĐoh od oca, i doĐoh na svijet; i opet ostavljam svijet, i idem k ocu.

29. R ekoše m u učenici njegovi: E to sad upravo govoriš, a priče nikakve ne govoriš.

30. S ad znam o da sve znaš, i ne treba ti da te ko pita.

P o tom e vjerujem o da si od B oga izišao.

31. Isus im odgovori: Zar sad vjerujete?

32. E vo ide čas, i već je nastao, da se razbjegnute svaki na svoju stranu i mene sama ostavite; ali nijesam sam, jer je otac sa mnom.

33. Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svijetu ćete im ati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svijet.

# Glava 17

1. O vo govori Isus, pa podiže oči svoje na nebo i reče: O če! doĐe čas, proslavi sina svojega, da i sin tvoj proslavi tebe;

2. K ao što si m u dao vlast nad svakijem tijelom da svem u što si m u dao da život vječni.

3. A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.

4. Ja tebe proslavih na zem lji: posao svrših koji si m i dao da radim.

5. I sad proslavi ti m ene, oče, u tebe samoga slavom koju imadoh u tebe prije nego svijet postade.

6. Ja javih ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta; tvoji bijahu pa si ih m eni dao, i tvoju riječ održaše.

7. S ad razu m ješe da je sve što si m i dao od tebe.

8. Jer riječi koje si dao m eni dadoh im ; i oni prim iše, i poznadoše istinito da od tebe iziĐoh, i vjerovaše da si me ti poslao.

9. Ja se za njih molim: ne molim se za (sav) svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji.

10. I moje sve je tvoje, i tvoje moje; i ja se proslavih u njima.

11. I više nijesam na svijetu, a oni su na svijetu, a ja idem k tebi. O če sveti! sačuvaj ih u im e svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi.

12. D ok bijah s njim a na svijetu, ja ih čuvah u im e tvoje; one koje si m i d ao saču v ah , i n ik o o d n jih n e pogibe osim sina pogibli, da se zbude pismo.

13. A sad k tebi idem, i ovo govorim na svijetu, da imaju radost moju ispunjenu u sebi.

14. Ja im dadoh riječ tvoju; i svijest om rznu na njih, jer nijesu od svijeta, kao ni ja što n ijesam o d sv ijeta.

15. N e m olim te da ih uz m eš sa svijeta, nego da ih sačuvaš oda zla.

16. O d svijeta nijesu, kao ni ja što nijesam od svijeta.

17. O sveti ih istinom svojom : riječ je tvoja istina.

18. K ao što si ti m ene poslao u svijet, i ja njih poslah u svijet

19. Ja posvećujem sebe za njih, da i oni budu osvećeni istinom.

20. Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove riječi radi.

21. D a svi jedno budu, kao ti, oče, što si u m eni i ja u tebi; da i oni nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao.

22. I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da bude jedno kao m i što sm o jedno.

23. Ja u njima i ti u meni: da budu sa svijem u jedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si lju b av im ao .

24. O če! hoću da i oni koje si m i dao budu sa m nom gdje sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao, jer si imao ljubav k meni prije postanja svijeta.

25. O če pravedni! svijet tebe ne pozna, a ja te poznah, i ovi poznaše da si m e ti poslao.

26. I pokazah im im e tvoje, i pokazaću: da ljubav kojom si mene ljubio u njima bude, i ja u njima.



# Glava 18

1. I rekavši ovo Isus iziđe s učenicim a svojijem preko potoka K edrona gdje bješe vrt, u koji uđe on i učenici njegovi.

2. A Juda izdajnik njegov znad ijaše on o m jesto ; jer se Isus često skupljaše ondje s učenicim a svojijem .

3. Onda Juda uze četu i od glavara sveštenučkijeh i fariseja m o m ke. i dođe onam o s fenjerim a i sa svijećam a i s oružjem .

4. A Isus znajući sve što će biti od njega iziđe i reče im : K oga tražite?

5. O dgovoriše m u: Isusa N azarećanina. Isus im reče: Ja sam . A s njim a stajaše i Juda koji ga izdavaše.

6. A kad im reče: Ja sam ; izm akoše se natrag i popadaše na zem lju.

7. Onda ih opet zapita Isus. K oga tražite? A oni rekoše: Isusa N azarećanina.

8. Isus im odgovori: Kazah vam da sam ja. Ako dakle m ene tražite, ostavite ove nek idu.

9. D a se izvrši riječ što reče: N e izgubih ni jednoga od onijeh koje si mi dao.

10. A S im on P etar im aše nož, pa ga izvadi i udari slugu poglavara sveštenučkoga, i odsiječe m u desno uho. A služi bješe im e M alho.

11. Onda reče Isus P etru: Z adjeni nož u nožnice. čašu koju mi dade otac zar da je ne pijem?

12. A četa i vojvoda i m o m ci Č ivutski uhvatiše Isusa i svezaše ga,

13. I odvedoše ga najprije A ni, jer bješe tast K ajafi, koji bješe poglavar sveštenučki one godine.

14. A K ajafa bješe onaj što dade svjet Judejcim a da je bolje da um re jedan čovjek nego narod da propadne.

15. Z a Isusom pak iđase S im on P etar i drugi učenik; a učenik onaj bješe poznat kod poglavara sveštenučkoga i uđe s Isusom u dvor poglavara sveštenučkoga; 16. A P etar stajaše na polju kod vrata. Onda iziđe onaj učenik što bješe poznat kod poglavara sveštenučkoga i reče vratarici te uvede P etra.

17. Ond a reče sluškinja v ratarica Petru : D a n ijesi i ti učenik onoga čovjeka? O n reče: N ijesam .

18. A sluga i m o m ci bijahu naložili oganj i stajahu te se grijahu, jer bješe zim a; a i Petar stajaše s njim a i grijашe se.

19. P oglavar pak sveštениčki zapita Isusa za učenike njegove i za njegovu nauku.

20. Isus mu odgovori: Ja govorih javno svijetu, ja svagda učih u zbornici i u crkvi, gdje se svagda skupljaju Judejci, i ništa tajno ne govorih.

21. što pitaš m ene? P itaj one koji su slušali šta sam im govorio; evo o v i zn ad u šta sam ja g o v o rio .

22. A kad on ovo reče, jedan od m o m aka koji stajahu ondje udari Isusa po obrazu, i reče: Z ar tako odgovaraš poglavaru sveštениčkom e?

23. Isus m u odgovori: A ko zlo rekoh, dokaži da je zlo; ako li dobro, za što m e biješ?

24. I Ana ga posla svezana Kajafi poglavaru sveštениčkom e.

25. A S im on Petar stajaše i grijашe se. O nda m u rekoše: da nijesi i ti od učenika njegovijeh? A on se odreče i reče: N ijesam .

26. R eče jedan od slugu poglavara sveštениčkoga koji bješe roĐak onom e što m u Petar odsiječe uho: N e vidjeh li ja tebe u vrtu s njim.

27. O nda se Petar opet odreče; i odm ah pijetao zapjeva.

28. A Isusa povedoše od K ajafe u sudnicu. A li bješe jutro, i oni ne uĐoše u sudnicu da se ne bi opoganili, nego da bi mogli jesti pashu.

29. O nda P ilat iziĐe k njim a na polje i reče: K akovu krivicu iznosite na ovoga čovjeka?

30. O dgovoriše m u i rekoše: K ad on ne bi bio zločinac ne bismo ga predali tebi?

31. A P ilat im reče: U zm ite ga vi i po zakonu svojem u sudite m u. A Č ivuti m u rekoše: Mi ne smijemo nikoga pogubiti.

32. D a se zbude riječ Isusova koju reče kazujući kakvom će sm rti um rijeti.

33. O nda uĐe P ilat opet u sudnicu, i dozva Isusa, i reče mu: Ti si car Judejski?

34. Isus m u odgovori: G ovoriš li ti to sam od sebe, ili ti drugi k azaše za m en e?

35. P ilat odgovori: Z ar sam ja Č ivutin? R od tvoj i glavari sveštentički predaše te m eni; šta si učinio?

36. Isus odgovori: Carstvo moje nije od ovoga svijeta; kad bi bilo od ovoga svijeta carstvo moje, onda bi sluge moje branile da ne bih b io p red an Č iv u tim a; ali carstvo moje nije odavde.

37. O nda m u reče P ilat: D aklem si ti car? Isus odgovori: T i govoriš da sam ja car. Ja sam za to roĐen i za to doĐoh na svijet da svjedočim istinu. I svaki koji je od istine sluša glas m oj.

38. R eče m u P ilat: šta je istina? I ovo rekavši iziĐe opet k Č ivutim a, i reče im : Ja nikakve krivice ne nalazim na njemu.

39. A u vas je običaj da vam jednoga pustim na pashu, hoćete li dakle da vam pustim cara Judejskoga?

40. O nda svi povikaše opet govo reći: N e ovoga, nego V aravu. A V arava bješe hajduk.

# Glava 19

1. Tada dakle Pilat uze Isusa i šiba ga.
2. I vojnici spletaše vijenac od trnja mu etnuše mu na glavu i obukoše mu skrletnu haljinu, 3. I govorahu: Dobro jutro, care Judejski! i bijahu ga po obrazima.
4. Ondakle Pilat iziđe opet na polje, i reče im: E vo ga izvodim k vama na polje da vidite da na njemu ne nalazim nikakve krivice.
5. A Isus iziđe na polje pod vijencem od trnja i u skerletnoj haljini. I reče im Pilat: E vo čovjeka!
6. A kad ga vidješe glavari sv ešten ičk i i m o m ci, povikaše govoreći: Raspni ga, raspni. Pilat im reče: Uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu krivice.
7. Odgovoriše mu Č ivuti: Mi imamo zakon i po zakonu našem u valja da umre, jer načini sebe sinom B ožijim .
8. Kad dakle Pilat čuo ovu riječ, pobojase većma.
9. I opet uđe u sudnicu, i reče Isusu: O dakle si ti? A Isus mu ne dade odgovora.
10. A Pilat mu reče: Zar meni ne govoriš? ne znaš li da imam vlast raspeti te, i vlast imam pustiti te?
11. Isus odgovori: Ne bi imao vlasti nikakve nada mnom kad ti ne bi bilo dano odozgo; za to onaj ima veći grijeh koji me predade tebi.
12. Odtada gledaše Pilat da ga pusti. Ali Č ivuti vikahu govoreći: Ako ovoga pustiš nijesi prijatelj ćesaru. S vaki koji sebe carem gradi protiviti se ćesaru.
13. Pilat dakle čuvši ovu riječ izvede Isusa na polje, i sjede na sudijnsku stolicu na mjestu koje se zove kaldrama a Č ivutski G avata.
14. A bješe petak u oči pashe oko šestoga sahata: i Pilat reče Č ivutima: E vo car vaš.
15. A oni vikahu: Uzmij, uzmij raspnig a. Pilat im reče: Zar cara vašega da razapnem? Odgovoriše glavari sveštencički: mi nemamo cara osim ćesara.
16. Tada im ga dakle predade da se razapne. A oni uzeše Isusa i odvedoše.
17. I noseći krst svoj iziđe na mjesto koje se zove koštu rnica a Č ivutski G o l g o ta.

18. O ndje ga razapeše i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u srijedi.

19. P ilat pak napisa i natpis i m etnu na krst; a bješe napisano: Isus Nazarećanin car Judejski.

20. I ovaj natpis čitaše m nogi od Č iv uta; jer mjesto bješe blizu grada gdje razapeše Isusa; i bješe napisano Č ivutski, G rčki, L atinski.

21. A Č ivutski glavari sveštencički govorahu P ilatu: N e piši: car Judejski, nego da sam reče: ja sam car Judejski.

22. P ilat odgovori: što pisah pisah.

23. A v o jn ici k ad razap eše Isu sa u zeše n jeg o v e h aljin e i načiniše četiri dijela, svakom e vojniku po dijel, i dolam u: a dolam a ne bješe šivena nego izatkana sva s vrha do dna.

24. O nda rekoše m eĐu sobom : D a je ne derem o, nego da bacim o kocke za nju kom e će do pasti. Da se zbude pism o koje govori: R azdijeliše haljine m oje m eĐu sobom , i za dolam u m oju baciše kocke. V ojnici dakle tako učiniše.

25. A stajahu kod krsta Isusova mati njegova, i sestra matere njegove Marija Kleopova, i Marija Magdalina.

26. A Isus vidjevši m ater i učenika koga ljubljiaše gdje stoje reče m ateri svojoj: ženo! eto ti sina!

27. P o tom reče učeniku: E to ti m atere! I od onoga časa uze je učenik k sebi.

28. P o tom znajući Isus da se već sve svrši, da se zbude pism o reče: žedan sam.

29. O ndje stajaše sud pun octa; a oni napuniše sunĐer octa, i nataknuvši na trsku, prinesoše k ustim a njegovijem.

30. A kad prim i Isus ocat reče: S vrši se: I preklonivši glavu predade duh.

31. A budući da bješe petak, pa da ne bi tijela ostala na krstu u su b o tu (jer b ijaše v elik d an o n a su b o ta), Č iv u ti m oliše P ilata da im prebiju golijeni pa da ih skinu.

32. O nda doĐoše vojnici, i prvom e dakle prebiše golijeni i drugome raspetome s njim.

33. A došavši na Isusa, kad ga vidješe da je već u m r'o, ne preb iše m u g o lijen i: 34. Nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem; i odm ah iziĐe krv i voda.

35. I onaj što vidje posvjedoči, i svjedočanstvo je njegovo istinito; i on zna da istinu govori da vi vjerujete.

36. Jer se ovo dogodi da se zbude pismo: Kost njegova da se ne prelomi.

37. I opet drugo pism o govori: P ogledaće onoga koga probodoše.

38. A po tom Josif iz A rim ateje, koji bješe učenik Isusov ali kradom od straha Č ivutskoga, m oli P ilata da uzme tijelo Isusovo, i dopusti P ilat. O nda doĐe i uze tijelo Isusovo.

39. A doĐe i N ikodim , koji prije dolazi k Isusu noću, i donese pomiješane smirne i aloja oko sto litara.

40. I uzeše tijelo Isusovo, i obaviše ga platnom s mirisima, kao što je običaj u Č ivuta da ukopavaju.

41. A bijaše blizu onoga mjesta gdje bješe razapet, vrt, i u vrtu grob nov, u koji niko nikad ne bješe metnut.

42. O ndje dakle petka radi Č ivutskoga, jer bješe blizu groba, metnuše Isusa.

## Glava 20

1. A u prvi dan nedjelje dođe Marija Magdalena na grob rano, još dok se ne bješe rasvanulo, i vidje da je kamen odvaljen od groba.

2. Ondak otrča, i dođe k Simonu Petru i k drugom učeniku koga ljubljāše Isus, i reče im : Uzeše Gospoda iz groba, i ne znam o gdje ga metnuše.

3. A Petar iziđe i drugi učenik, i pođoše ka grobu.

4. Trčahu pak oba zajedno, i drugi učenik trčāše brže od Petra, i dođe prije ka grobu.

5. I nadvirivši se vidje haljine gdje leže; ali ne uđe.

6. Dok dođe pak Simon Petar za njim, i uđe u grob, i vidje haljine same gdje leže, 7. I ubrus koji bješe na glavi njegovoj ne s haljinama da leži nego osobito savit na jednom mjestu.

8. Tada dakle uđe i drugi učenik koji najprije dođe ka grobu, i vidje i vjerova.

9. Jer još ne znadijahu pisma da njemu valja ustati iz mrtvih.

10. Ondak otidoše opet učenici doma.

11. A Marija stajaše na polju kod groba i plakaše. I kad plakaše nadviri se nad grob, 12. I vidje dva anđela u bijelijem haljinama gdje sjede jedan čelo glave a jedan čelo nogu gdje bješe ležalo tijelo Isusovo.

13. I rekoše joj oni: ženo! što plačeš? Reče im : Uzeše Gospoda mojeg a, i ne znam gdje ga metnuše.

14. I ovo rekavši obazre se natrag, i vidje Isusa gdje stoji i ne znadijaše da je Isus.

15. Isus joj reče: ženo! što plačeš? koga tražiš? A ona misleći da je vrtar reče mu: Gospodine! ako si ga ti uzeo kaži mi gdje si ga metnuo, i ja ću ga uzeti.

16. Isus joj reče: Marija! A ona obazrevši se reče mu: Ravuni! koje znači učitelju.

17. Reče joj Isus: Ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k ocu svojem u; nego idi k braćim ojoj, i kaži im : vraćam se k ocu svojem u i ocu vašem u, i Bogu svojem u i Bogu vašem u.

18. A Marija Magdalena otide, i javi učenicima da vidje Gospoda i kaza joj ovo.

19. A kad bi u večer onaj prvi dan nedjelje, i vrata bijahu zatvorena gdje se bijahu učenici njegovi skupili od straha Čivutskoga, dođe Isus i stade na srijedu i reče im : Mir vam .

20. I ovo rekavši dunu, i reče im : Primite Duh sveti.

23. Kojim a oprostite grijehe, oprostiće im se; i kojim a zadržite, zadržaće se.

24. A Toma koji se zove Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bješe ondje s njim a kad dođe Isus.

25. A drugi među učenici govorahu: Vidjesmo Gospoda.

A on im reče: Dobra ne vidim na rukama njegovim rana od klina, i ne metnem prsta svojega u rane od klina, i ne metnem ruke svoje u rebra njegova; ne ću vjerovati.

26. I poslije osam dana opet bijahu učenici njegovi unutra, i Toma s njim a. Dođe Isus kad bijahu vrata zatvorena, i stade među njim a i reče: Mir va.

27. Potom reče Tomi: Pruži prst svoj amo i vidi ruke moje; i pruži ruku svoju i metni u rebra moja, i ne budi nevjeran nego vjeran.

28. I odgovori Toma i reče mu: Gospod moj i Bog moj.

29. Isus mu reče: Pošto me vidje vjerovao si: blago onim a koji ne vidješe i vjerovali su.

30. A i mi noga druga čudesa učini Isus pred učenicima a svojim koja nisu pisana u knjizi ovoj.

31. A ova se napisaše, da vjerujete da Isus jest Hristos sin Boga, i da vjerujući imate život u ime njegovo.



# Glava 21

1. P oslije toga opet se javi Isus učenicim a svojijem na moru Tiverijadskom. A javi se ovako: 2. B ijahu zajedno S im on P etar i T om a koji se zvaše Blizanac, i Natanailo iz Kane Galilejske, i sinovi Z evedejevi, i druga dvojica od učenika njegovijeh.

3. R eče im S im on P etar: Idem da lovim ribu. R ekoše m u: Idem o i m i s tobom . O nda iziĐoše i odm ah sjedoše u laĐu, i onu noć ne uhvatiše ništa.

4. A kad b i ju tro , stad e Isu s n a b rijeg u ; ali u čen ici n e poznaše da je Isus.

5. A Isus im reče: D jeco! eda što im ate za jelo?

O dgovoriše m u: N em am o.

6. A on im reče: B acite m režu s desne strane laĐe, i naći ćete: O nda baciše, i već na m ogahu izvući je od m noštva ribe.

7. O nda učenik onaj koga ljubljaše Isus reče P etru: T o je G ospod. A S im on P etar kad ču da je G ospod, zapreže se košuljom , jer bješe go, i skoči u m ore.

8. A drugi učenici doĐoše na laĐi, jer ne bješe daleko od zem lje nego oko dvjesto lakata, vukući m režu s ribom.

9. K ad dakle izljezoše na zem lju, vidješe oganj naložen, i na njem u m etnutu ribu i hljeb.

10. Isus im reče: P rinesite od ribe što sad uhvatiste.

11. A S im on P etar uĐe i izvuče m režu na zem lju punu velikijeh riba sto i pedeset i tri; i od to lik o g a m n o štv a ne prodrije se m reža.

12. Isus im reče: H odite objedujte. A ni jedan od učenika ne sm jedijaše da ga pita: K o si ti? videći da je Gospod.

13. A do+e i Isus, i uze hljeb, i dade im, tako i ribu.

14. O vo se već treći put javi Isus učenicima svojijem pošto ustade iz m rtvijeh.

15. A kad objedovaše, reče Isus S im onu P etru: S im one Jonin! ljubiš li m e većm a nego ovi? R eče m u: D a, G ospode! ti znaš da te ljubim . R eče m u Isus: P asi jaganjce moje.

16. R eče m u opet drugom : S im one Jonin! ljubiš li me?

R eče m u: D a, G ospode! ti znaš da te ljubim . R eče m u Isus: Pasi ovce moje.

17. R eče m u trećom : S im one Jonin! ljubiš li m e? A P etar osta žalostan što m u reče trećom : L jubiš li m e? i reče m u: G ospode! ti sve znaš, ti znaš da te ljubim .

R eče m u Isus: P asi ovce moje.

18. Z aista, zaista ti kažem : kad si bio m lad, opasivao si se sam , i hodio si kuda si htio; a kad ostariš, širićeš ruke svoje i drugi će te opasati i odvesti kuda ne ćeš.

19. A ovo reče pokazujući kakom će sm rti proslaviti B oga. I rekavši ovo reče m u: H ajde za m nom .

20. A P etar obazrevši se vidje gdje za njim ide onaj učenik koga Isus ljubljaje, koji i na večeri liježe na prsi njegove i reče; G ospode! ko je taj koji će te izdati?

21. V idjevši P etar ovoga reče Isusu: G ospode! a šta će ovaj?

22 . Isu s m u reče: A k o h o ću d a o n o stan e d o k ja n e doĐem , što je tebi do toga? T i hajde za m nom .

23. O nda iziĐe ova riječ m eĐu braćom a onaj učenik ne će um rijeti; ali Isus ne reče njem u da ne će um rijeti, nego: A ko hoću da ostane dok ja ne doĐem , što je tebi do toga?

24. O vo je onaj učenik koji svjedoči za ovo, koji i napisa ovo: i znam o da je svjedočanstvo njegovo istinito.

25. A im a i drugo m ного što učini Isus, koje kad bi se redom popisalo ni u sami svijet, mislim ne bi mogle stati napisane knjige. Amin.